

Втора картина

Улица.

КАПУЛЕТИ, ПАРИС и ЕДИН ПРИСЛУЖНИК влизат.

КАПУЛЕТИ - Глобени сме и двамата с Монтеки.
Аз мисля, че за старци като нас
не е тъй мъчно да живеят в мир.

ПАРИС - Такъвиз почтени хора! Много жалко,
че в свадѣ сте живели всеки ден! -
Но отговор какъвъ ще ми дадете?

КАПУЛЕТИ - Какъвъ ли? - ще ви кажа пак това,
което вече казах - че детето
е непознато още на света,
не е навършило и четиринайсѣт;
когато минат две лета, ще може
с въпроси за годѣи да се тревожи.

ПАРИС - Дори по-млади има вече майки.

КАПУЛЕТИ - Но майки станат ли, те бързо гаснат.
Земята грабна моите надежди,
днес само тя е моята любов.
Но най-добре бъдете вий готов,
щом тя даде съгласие за вас,
от него част ще бъде моята глас.
Традицията нам е завещала
годишен празник; тая нощ за бала
приятели най-верни аз съзвах,